

ת"פ 36472/10/19 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד יובל רוקח, מיכל רוקח

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 36472-10-19 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' רוקח ואח'
תיק חיצוני: 446165/2018

בפני **כבוד השופטת אדנאקו סבחת-חיימוביץ**
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. יובל רוקח
2. מיכל רוקח
פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

החלטה בטענות מקדמיות מטעם הנאשמת 2

בפניי בקשת הנאשמת לביטול כתב האישום בשל פגמים הנוגעים לחקירת הנאשמת, הגשת כתב האישום בשיהוי ופגמים באישור היועמ"ש להגשת כתב האישום בדיעבד.

1. הנאשמים הינם בני זוג. ביום 9.6.21 הוגש כנגד כתב אישום מתוקן בשלישית המייחס להם מספר עבירות לפי סעיף 98 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג-1963.

2. הנאשמת ביקשה את ביטול כתב האישום מטעמים שונים והמאשימה ביקשה לדחות את הבקשה.

3. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים שוכנעתי, כי דין הבקשה להידחות בשלב זה ולהתברר במסגרת הכרעת הדין לאחר שמיעת הראיות בתיק.

אי הצגת חוזה המכר בחקירת הנאשמת

4. לטענת הנאשמת, המיוחס לה בכתב האישום המתוקן מתייחס לאמור בסעיף 20 בלבד ולפיו ביום 9.12.12, ערכו הנאשמים ובת חן יוסופוב הסכם מכר פקטיבי (להלן: "**ההסכם / החוזה**") לפיו יוסופוב רכשה את דירת הנאשמים בעיר רחובות. הגם שכתב האישום מייחס לנאשמת עבירה של עריכת חוזה כוזב, הרי שבחקירתה היא התבקשה למסור הסבריה למסמך ממערכת מיסוי מקרקעין בדבר מכירת הדירה מבלי שהוצג לה החוזה והיא לא נשאלה מי ערך אותו ומה היו נסיבות המכירה. לטענתה, חקירתה אינה יכולה לבסס טענה לחוזה פיקטיבי, שכן היא לא נתבקשה להגיב לטענה, כי במועד החתימה על החוזה היה ידוע לה שמדובר בהסכם פיקטיבי. הנאשמת לא הייתה מעורבת בפעולות שביצע הנאשם 1 והיא פעלה על פי הוראותיו בהתחשב בדיעותיו והבנתו המקצועית.

5. המאשימה לא חלקה על כך שההסכם לא הוצג לנאשמת במהלך חקירתה. אך לטענתה, הנאשמת נשאלה על עסקת המכר המגולמת בהסכם ומסרה את גרסתה לכך. משכך, אי הצגת ההסכם מהווה מחדל חקירה שיש ליתן לו את המשקל הראוי לו בתום שמיעת הראיות.

עוד טענה המאשימה, כי היא אינה רואה מניעה להציג לנאשמת את ההסכם במהלך חקירתה בבית המשפט ואף נתון זה יישקל על ידי בית המשפט לאחר שמיעת מלוא הראיות בתיק. משכך, אין במחדל החקירה האמור להוביל לביטול של כתב האישום, בוודאי לא בשלב זה.

6. אין מחלוקת בין הצדדים, כי ההסכם לא הוצג בפני הנאשמת במהלך חקירותיה, כך שמדובר במחדל חקירה. יחד עם זאת, אין במחדל חקירה כשלעצמו להביא לביטול כתב האישום ועל בית המשפט לשקול את הדברים בשים לב ליתר ראיות המאשימה בתיק. משכך, הטענה תיבחן לאחר שמיעת הראיות בתיק ואין בה להביא לביטול כתב האישום כבר בשלב זה.

אי עמידה בתנאי סעיף 57א' לחסד"פ

7. סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החסד"פ") שעניינו "משך הליכי חקירה והעמדה לדין" קובע, כי **"משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה"**.

8. אין מחלוקת, כי הנאשמת צורפה לכתב האישום בחלוף המועדים הקבועים בסעיף 57א' לחסד"פ וזאת לאחר שהיא הודיעה על סירובה לשלם כופר חלף הליך פלילי. אין מחלוקת, כי אישור היועץ המשפטי לממשלה ניתן חודש לאחר צירופה של הנאשמת לכתב האישום כשניתן היה להמתין עד להחלטת היועץ המשפטי לממשלה.

9. לטענת הנאשמת, בעניינו של הנאשם 1 ניתנה החלטה בה נקבע שכתב האישום הוגש בחלוף שנה וזאת בניגוד לסעיף 57א' לחסד"פ, ובית המשפט אמנם לא הורה על ביטול כתב האישום אך הורה למאשימה לפעול להשגת אישור יועץ המשפטי לממשלה בהקדם. עוד טרם שהתקבל אישור היועץ המשפטי לממשלה הגישה המאשימה את כתב האישום כנגד הנאשמת ביועץ המשפטי לממשלה, כי זה מוגש תוך חריגה מהמועדים שנקבעו בחוק ומבלי שהיא אוזנת באישור היועץ המשפטי לממשלה בהתאם לסעיף 57א' לחסד"פ. אישור היועץ המשפטי לממשלה ניתן ביום 13.7.21, כאשר כתב האישום נגד הנאשמת הוגש ביום 9.6.21.

10. המאשימה טענה, כי אישור היועץ המשפטי לממשלה ניתן בדיעבד, כחודש ימים לאחר צירופה לכתב האישום וזאת לנוכח סירובה לשלם את הכופר שהושת עליה חרף ההליך הפלילי. כלל הנתונים הרלוונטיים למתן האישור נפרסו בידי היועץ המשפטי לממשלה מתן החלטתו ולפיכך, אף אם נפל פגם בהתנהלות המאשימה, הרי שהפגם רופא בהחלטת היועץ המשפטי לממשלה.

לו הייתה פועלת המאשימה כנטען על ידי הנאשמת, אזי היה על המאשימה להמתין עד לקבלת אישור היועמ"ש לצורך צירופה של הנאשמת לכתב האישום ובכך היה לגרום לעיכוב בתיק שלא לצורך. בעת צירוף הנאשמת לכתב האישום, המאשימה הייתה מודעת לכך שהיועמ"ש עתיד להכריע בגורלו של כתב האישום כולו ולכן לא היה טעם להמתין חודש נוסף עד לקבלת האישור טרם צירופה של הנאשמת לכתב האישום.

11. גם התנהלות זו של המאשימה אין בה כשלעצמה להביא לביטול כתב האישום וזו תיבחן במסגרת כלל השיקולים לאחר שמיעת הראיות בתיק.

פגמים הנוגעים לבסיס הנתונים לאישור היועמ"ש

12. לטענת הנאשמת, אישור היועמ"ש אינו עומד כלל בהנחיות היועמ"ש למתן אישור בדיעבד, וכי ברור מתוכו, שהגורם המאשר לא היה מודע למחדלים הרבים שהיו בתיק עובר להגשת כתב האישום כנגד הנאשמת.

לשיטתה, ספק אם היועמ"ש ידע שהמאשימה הייתה מודעת מראש לבעייתיות שבהגשת כתב האישום לנוכח ההחלטה בעניינו של הנאשם 1 וכך גם לעובדה שהוצע לנאשמת הליך של כופר. לטענת הנאשמת, יש להניח כי לו היה היועמ"ש מודע למחדלים אלה לא היה מאשר בדיעבד את הגשת כתב האישום בחלוף המועדים בהתאם לסעיף 57א' לחסד"פ. לכך יש להוסיף, כי מדובר בעבירה שאינה מן החמורות ואת פרק הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירה, כ- 8.5 שנים ועד להגשת כתב האישום.

13. לטענת המאשימה, הנאשמת מבקשת לתקוף את הסבירות והמידתיות של החלטת היועמ"ש לאשר הגשת כתב אישום נגד הנאשמת חרף החריגה מהמועדים הקבועים בחוק. מדובר בטענה במישור המנהלי כלפי שיקול דעת רשויות התביעה וספק אם יש מקום להידרש לכך במסגרת ההליך הפלילי וזאת בשים לב לפסיקתו של בית המשפט העליון בדנ"פ 5387-20 **רותם נגד מדינת ישראל**.

14. ככלל, עומדת לתביעה וליועמ"ש חזקת תקינות המנהל. לגופה של הטענה, לא הונחה בפניי תשתית לבדיקת הנטען על ידי הנאשמת. איני קובעת מסמרות בעניין אך אין די בתהיות שהעלתה הנאשמת על מנת לקבוע, כי יש באלה להצביע על פגם בשיקול דעתו של היועמ"ש או להצביע על חוסר סבירות בהחלטתו. פתוחה בפני הנאשמת הדרך לטעון טענותיה במסגרת שמיעת התיק בפניי ושמורה למאשימה הזכות לשוב על טענותיה בעניין הביקורת המנהלית בהליך הפלילי.

15. נוכח כל האמור לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחת.

המזכירות תעביר לב"כ הצדדים בדחיפות את ההחלטה.

הצדדים.